

MATTHIAS VAN DE BRUL

GEBERGTE

want dat wat de nacht
aan het eind overlaat
komt de dag nog halen

Oidipous – Sofokles

EERSTE AKTE

EEN HOSPITAAL

nacht

iokaste

mijn

lief

ze

heeft

haar

eigen

opgehangen

ze

zijn

haar

nog

aan t

opereren

ze

geven
t nog
tijd
tot
morgen
vroeg
totdat
t weer
licht
wordt
als ze
dan
nog ni
dan
zijn we
haar
kwijt

ze hebben mij
al
een
paar
keren
iets
gegeven
voor t
kalmeren

sinds

daar
straks
wijzen
alle
tere
vingers
van heel
mijn thebe
op straat
onder een
brandende
zon
gretig
naar mij
naar men zei
waar
t kwaad
verschroeiend
begon

ik
dief
van t leven
van mijn vader
lief
voor even
van mijn moeder
en ook wel
pest zaaiende wrat

op t vel
van mijn stad

alle vingers
gloeiend
tenzij
die van
haar

zij
draait zich
om weg
van mij
traag naar
de slaapkamer
te lopen
zwaait
de deuren
open en
vergrendelt ze
achter haar

ik
vlucht
iets later
de badkamer
in mijn
hoofd onder
water ijs

koud uit
de kraan
en ineens
ziek ik
mijn eigen
dampend
lijk ne stier
in de spiegel
staan
hier
ik
ben
oedipus
zwart
van
binnen
rot
oedipus
ben
ik
tis mijn
lot
en ik hoor nog
hoe mijn lief
in ons kamer
aan t zingen is
en

dan plots t harder en harder worden van een
sirene felblauwe schijn van zwaailichten overal
oidipous t krijsend geluid van remmende banden
op t verschroeid asfalt en spoedartsen die door
mijn huis lopen lijk in een labyrint ik loop weg
van die spiegel tot aan de dubbele deur van de
slaapkamer die is ingestampt twee diensters in
shock in alle richtingen aan t wijzen met hun tere
vingers harder en harder aan t schreeuwen en dan
daar iokaste bengelt lijk een gloeiende zon bloeiend
boven ons grote bed los de touwen los bruut op een
brancard gelegd dubbele deuren dicht en afgevoerd
en dan ineens zit ik naast haar zit ik naast haar in
die ambulance lijk in een over de baan slingerend
woud van infusen baxters mensen en dan gaan haar
ogen haar ogen gaan open en wij kijken naar elkaar

t komt goe
zeg ik
met u
met u ook
zegt ze
hoe
moet ik
u nu
noemen
zoon
zal ik
zoon

tegen u
zeggen
ik schud mijn hoofd
hoe
hoe
hoe ma gij zijt toch

maar haar lippen en haar ogen
waren al terug toe

t komt goe

met haar
zeggen ze
de dokters

we doen
ons best

ze waren
lijk content
dat ne keer
iets anders was
dan
ne buil
ne bult
vol brandende teer

aan

iets anders
zijn we hier
door u
schuld
door u
pest
ni meer
gewend
meneer

we doen
ons best

tot morgen
vroeg

haar thebe
was
in de macht
van ne sfinx
n aanslag
plegende
terrorist
die altijd
lacht
en alles
hier
kalm had
onder gepist

tot er
in heel
haar stad
ne walm
hing
dik
van t bloed
en schrik
en haat
en ik
oedipus
kwam
hier
toe
laat
moe
ziek
oog in oog
met t paniek
zaaiend dier
uw vraag is
over leven
mijn antwoord is
de mens
t antwoord is
de mens
en t begon
te beven
tis gevlucht

vloekend
alleen
den afgrond in
verdween
t aangeslagen beest
en thebe
kreeg weer
lucht
zoog mij
binnen
lijk
herboren
t was feest
feest
overal
vuurrode
ondergaande
zonnen
ik en haar
bode
kameraden
voor altijd
daar is da
begonnen
t was feest
voor mij
van thebe
van haar
thebe was

van haar
zij was daar
bloedmooi
zij zag mij
gij zag mij

gij zag mij

gij moet
mijn voeten
toch hebben
herkend
gij moet
toen toch al
hebben geweten
dat ik t was
uw kind
uwe zoon
ge kunt
toch niet
zijn vergeten
dat ge mij
uit mijn couveuse
hebt gesmeten
ne keer slikte
en dan
mijn weke
watervoetjes
doorprikte

doorboorde
me piketten
voor t
kamperen
wit vocht
druppelde
uit de tere
wonden
gij stak
er rafelige
koorden
door
strak
aan elkaar
gebonden
en een prop stof
in mijne mond
zodat ge mij
van in t gebergte
zeker ni
hoorde krijsen
als kik
van t wenen
stikte
terwijl
zwarte vogels
mijn lijfke
helemaal
opengereten

tot op t bot
leeg pikten
zoiets kan
een moeder
toch ni
vergeten

ge hebt
gezwegen

gij hebt mij
dien avond
geil
meegenomen
ik heb
dien avond
terwijl buiten
de regen
en de wind
in de bomen
met u
met uw kettingske
tegen uw sleutelbeen
blootvoets
bloedmooi
wij alleen

waarom
hebt ge

daar
toen
in da grote bed
ni gezegd
zoon
ik ben uw moeder
tis waar
echt
ni doen
ik ben uw moeder
vergeeft mij
ik was bang
voor t orakel
t was nacht
ik had da ni
mogen doen
wacht
nu ge nog ni
aan mij
zijt begonnen
laat mijn kettingske aan
met uw bloedend handen
laïos
uw vader
hebt gij al vermoord
t bloed is geronnen
nu is t gedaan
gij wordt niet mijn lief
vanavond stopt t

hier nu
alstublief
t moet stoppen
ons leed
vandaag
vergeeft mij
ik ben uw moeder
en ik zie u graag

ma ge hebt
gezwegen
ge hebt uzelf
laf als lief
verkleed
en ge zijt
beginnen
spelen

ge hebt mij
zitten strelen
en ondertussen
uw eigen schuld
in ons groot bed
verstopt
al uw slecht
rap rap
onder t kussen

maar nu

is t doek
gevallen
ge hebt t
opgeraapt
en er u mee
opgeknoopt
en iedereen wijst
voor de rest
van mijn dagen
voor de rest
van mijn nachten
naar mij
uw lief
uwe zoon
die hier nu
op u zit
te wachten
maar t zijt
gij
tzwartbeest

iokaste

mama
gij
zijt t begin geweest
van al mijne zeer
ik
wil u

ni meer zien
nooit ni meer

hij loopt weg

TWEEDE AKTE

EEN HOOFDKWARTIER

nacht

thebe,
nu
hebt ge
eindelijk
ne stok
van vlees
gevonden
om mij
tot bloedens toe
mee dood
te slagen
mee
te poken
in mijn
wonden
slaagt mij
maar
vermoord
mijn spoken

nu
ik smee k t u

thebe,
zieke hond
sinds deze morgen
staat t kwijl
in uwe mond
om mij
naast wie
gij altijd
volgzaam
hebt gelopen
naar wie
gij zo
hebt opgekeken
laf
te bijten
te breken
ge had met uwe
natte neus
al wel
ne keer
geroken
hoe kik
geld
had weggestoken
hoog in
overzeese

palmbomen
maar
hoe ge ook
sprong
thebe
gij kon
daar met uw
korte poten
toch nooit
bij ni komen
terwijl ge
met uw mager lijf
in de pest
verdronk
wegzonk
meer
dan blaffen
deed ge ni
maar nu
ben ik
teer heb
ik verdriet
heb ik
zeer en
sleurt ge
de kleren
van mijn lijf
durft ge
wel te

bijten
zet uw
tanden dan
in mijne nek
pakt mij
op mijn
zwakke plek
trekt en sleurt
en slaagt mij plat
maar weet
wat is gebeurd
in deze stad
t komt door
iokaste

t komt door
io-

ze komen naar hier
hoort ge t
hoort ge t
ze komen
naar mijn hoofdkwartier
de honden
ze gaan
met rotsen
mijn ramen ingooien
mij vangen
verwonden

mijn knoken
over mijn straatstenen schuren
ons opsluiten
in streng bewaakte kooien
achter prikkeldraad en muren
ik me
iokaste

ik moet hier weg

de procedure
volgen
oedipus
altijd
de procedure
volgen
lijk met
de lijken
tekst
van de monitor
aflezen
en recht
in de camera
kijken

burgers van thebe |

naar aanleiding van de | informatie | die de voorbije
ochtend is gelekt | en niet in het minst | naar
aanleiding van de tragische feiten die hierop

volgden | met betrekking tot mijn voormalige
echtgenote iokaste | richt ik het woord tot u |

ik heb vandaag | op alle vragen die mij | door pers
en jury | zijn gesteld | geduldig en naar waarheid |
antwoord gegeven | ik bevestig ook nu | dat ik
destijds | echter zonder enige voorkennis | een
relatie ben aangegaan | met iokaste | die nu mijn
moeder blijkt te zijn | het is een relatie die totaal
ongepast en verwerpelijk is | en die ik vanochtend
dan ook meteen heb beëindigd |

ik heb mijn verantwoordelijkheid genomen | nu
vraag ik u hetzelfde te doen | ik vraag u | op te
houden binnen te breken in mijn privéleven | en dat
van mijn gezin | ik denk hierbij in het bijzonder aan
mijn vier jonge kinderen | ik vraag u | zich af te
keren van het goedkope spektakel van de laatste
uren | en uw aandacht terug op onze stad te richten
| op haar uitdagingen en haar beloftes voor de
toekomst |

het is met het oog op die toekomst | en in het licht
van de huidige omstandigheden | dat ik mij
genoodzaakt zie | een stap terug te zetten | en het
leiderschap over thebe af te leggen |

en | over te dragen | aan een man | van wie ik weet |
dat hij een goed leider zal zijn | kreoon |

burgers van thebe | we moeten vooruit | er is
belangrijk werk te verrichten | er zijn kansen te
grijpen | problemen op te lossen | dringende
veiligheidsmaatregelen te treffen |

ik ben er zeker van dat kreoon | die zware taak | als
geen ander op zich zal nemen | u bent in goede
handen |

ik dank u | burgers van thebe | voor al die jaren dat
ik uw stad mocht leiden | en hoop | met u | op een |
gezonde toekomst

kreoon

kreoon
tis aan u
ik geef t af
hier nu

kreoon
ge hebt nu
wat ge wilt
kreoon
ge zijt
zo stil

kreoon

kreoon

hij loopt weg

DERDE AKTE

EEN AUTOSTRADE

nacht

goden (*ad infinitum*)

goden
komt mij
halen
hebt mij
te stekken
pakt mij
bij t vel
in mijne nek
en sleurt mij
lijk nen hond
naar die plek
onder de grond
waar kik mij
niks meer
aan moet
trekken
goden

moet ik
doen
zoals
de sfinx
slinks
alles en
iedereen
uiteen spijkeren
bloedend
op de grond
bommen doen
ontploffen
als offer
heel mijn stad
in uwe grote mond
goden
wilt ge dat
zeg t
ik geef u
welke munt
ge maar wilt
voor mijnen
oversteek
maar splijt
en slikt
en slokt
mij op
goden

nu
ik wil
naar
de doden

goed
ik zal
alles
dragen wat
gij mij nog
lachend
aan doet
maar
laat mij
dan eerst
efkes
binnen
op adem
komen
kort
ge zou toch
ni willen
dak mij
gebroken
in den afgrond
stort
wie
welke man
gaat ge dan

moeten
bestoken
met uw
zotte
grillen

goden

Z

laïos

v

v

v ader

zijt gij da

ik ben t

oedipus

uwe zoon

vader

ik wist ni da gij

ik stond daar

in t midden

van de baan

en gij kwam

daar aan

kwaad

ik wist ni da gij
we klopten
op elkaar
en t was te laat

vader
t was iokaste
toch
die mij
aan t begin
van mijn dagen
lijk een jong katteke
tegen de rotsen
dood
wou slagen
t was iokaste
maar
toen ze t u zei
s avonds
in t grote bed
lijk een sirene
dicht tegen u
gelegen
met haar
lange benen
hebt gij
geil geknikt
gezwegen
hebt gij

terwijl buiten
de regen en de wind
ni voor mij
gevochten
uw kind
ik versta t
wij staan
gelijk
één één
de zoon
en t lijk

vader
zegt iets

hoe is t
om dood te zijn
zijt ge nu ni
gerust
of geraakt
da versmachtend
vuur van spoken
nooit ni
uitgeblust

papa
vandaag
k was
op t school

op de speelplaats
en ze lachten
me mij
die van mijn klas
t was voetbal
en k stond erbij
ma k mocht
ni meedoen
me mijn voeten
en al
echt
en een van de
groter jongens
heeft gezegd
dat
een kind
met zo'n
dikke poten
zeker
bij zijn moeder
naar binnen
is geschoten
door nen aap
en toen
lachten ze
heel hard
en ineens
kwamen der
allemaal

vogels
in mij
gevlogen
zwarte
en k ben
beginnen
vechten
t bloed uit hunne neus
en de tranen uit hun ogen
en k heb gestampt
me mijn
grote voeten
maar nu
lig ik al
nen hele nacht
in mijn bed
te wroeten
omdak ni
kan slapen
papa
wij zijn wij
toch geen
apen

wa zeg kik
nu toch allemaal
vader
ik heb iemand
lijk u

gemist
ik mis u
nu
ik heb u
nodig

zegt iets
wat moet kik doen
ik ben nog
een kind
wie ni weg is
is gezien
en ik ben
beginnen
lopen
blind
alle schepen
achter mij
verbrand
wat moet
kik doen
vader
zegt iets
vlug
want
subiet
moet kik
al terug
naar boven

dat is t
dus
dood

vader
uw oren
en uw mond
groeien toe
onder de grond

vader
gij hoort mij ni
nooit ni meer
dat is lang
vader
ik ben bang
vader

ik wil hier weg

wa zegt ge vader

Z

hij heeft
nog iets
gezegd
heel stil

t klonk
lijk
lief de
echt

hij loopt

VIERDE AKTE

EEN VLAKTE

nacht

hee
bode

ja

ik ben t

oedipus

ja

jong

ni ophangen

jong, alstublieft, tis midden in de nacht

ik weet t

hoe is t

hoe is t
ja jong
echt
ik heb
mijn eigen
nog nooit
zo goe
als nu
gevoeld
en met u

waar zit gij

ik weet t ni
ik sta hier
ergens
buiten
ik kom juist
uit een bos
en nu
ik weet ni
waar dak ben
dat is hier
overal
wind en mist
en mos

moet gij ni op spoed zitten

ja

nee

allee ik

ik ben daar

gaan lopen

op t spoed

ik

oh jong

ik had mijn eigen

op willen knopen

iokaste

die wist alles al

al van op t feest

nee

ja

en die heeft gezwegen

ah ja

zij is t geweest

bode

tzwartbeest

och jong toch

en ik ben

beginnen

lopen
en lopen
en lopen
zo ver
als dak kon
nu al
heel de nacht

wacht efkes, ik ga efkes in den hof
een sigaret smoren, wacht he

ja
k wacht

... ja, k ben er, t brandt

bode
ik weet t
ni meer
echt ni
alles doe
zeer
mijn lief
is ineens
mijn lief
ni meer
als kik mij nog
in thebe
laat zien

kappen ze
kolkende teer
over mijne kop
ik ben op
bode echt
ik ben op

ja, jong, sorry maar, eerst met da
geld, en nu ineens da van iokaste,
jong... als ge eerlijk zijt... en,
iedereen is op ze

ja bode
iedereen is op
da weet ik wel

waarvoor
dak eigenlijk bel
daarstraks
langs de autostrade
ik heb
ja
ik heb
mijn vader
gezien

hebt gij gedronken

nee

ik heb ni gedronken

gij hebt gedronken

nee

echt ni

bode

luistert

bode

ik weet nu

wat dat is

dood

dood

dat is gedaan

ge komt daar aan

een blauw rivierke aan

en al t geluid

valt uit

bode

iemand

bij de doden

ge kunt daar nog

tegen spreken

maar die hoort u ni meer

die zegt ook niks terug

die zijne mond blijft dicht

ik heb

vlug

in t licht

van mijn vader
zijn ogen
gekeken
en ineens
ik dacht
als kik
of zij
iokaste
vannacht
als wij
nooit ni meer

bode
ge moet
iet doen
voor mij

wa

ga nu direct
naar de kliniek
ziet da ge der zijt
voordat
de zon
opgaat
anders is t
te laat
misschien
ge gaat der bij

ge geeft ze
ne kus
van mij
en ge zegt
dak ze
ni kan vergeven
van mijn leven ni
maar dak haar
toch
heel graag heb gezien

jong, kunt ge da ni beter zelf

nee
ik moet
blijven lopen nu
de wereld rond
en als ik die helemaal heb rondgelopen
helemaal terug tot hier
dan
krijg kik da
misschien
uit mijne mond

bode
gade gij
ze kent u
en gij kent mij
ik wil t ni

ik kan t ni
lopen
alles vergeten
da wil kik
ma zij moet t
wel nog weten
bode

ik zal da doen

merci

ma, wa als ze al, allee

als ge t haar hebt gezegd
en ze heeft t gehoord
belt mij dan direct
dan keer k terug
maar als ze al
is gaan varen
wil ik ni da ge mij stoort
laat dan alleen
de stilte
t lot
maar naast mij lopen
de komende jaren

jong toch, en thebe

kreoon
k heb ne video
opgenomen
waarin dak zeg
dat hij vanaf nu
op scène
mag komen
in mijn kostuum

allee jong, kreoon toch ni

ja bode
da kan ik nu
echt ni meer
aan mijn hart
laten komen

allee

bode
merci
voor altijd
me mij
de weg te gaan
k vond t plezant
gij weet waar
op welk strand
die palmbomen
staan

ge moet er
maar ne keer
vanboven
in tasten
geniet ervan
en
zorgt goe voor
mijn klein gasten

ik zal da doen

en wie weet
als k heel de wereld
heb rondgelopen

ja, oedipus, sorry maar, ik ga dan nu
wel direct naar t spoed vertrekken
he

ja
das goed
haast u maar
naar t spoed
tis al laat
ik hoor u nog
misschien
we zullen zien
kameraad

hij loopt

VIJFDE AKTE

EEN GEBERGTE

ochtend

ik ben er
ik ben er
hier
nu
t gebergte
met de zwarte vogels

hier ben kik
bloot
gelegd
nadat t orakel
berekend
had gezegd
dat t voor
de klant
mijn ouders
niet interessant
zou zijn
als ik

op termijn
verantwoordelijk
zou zijn
voor overname
van de macht
voor fusie
met mijn moeder
en zo
voor t faillissement
van heel t thebaans geslacht
uw oedipus
wordt onze grootste
concurrent

en kijk
ik ben oedipus

dief
van t leven
van mijn vader
lief
voor even
van mijn moeder
en ook wel
pest zaaiende wrat
op t vel
van mijn stad

ik heb

op mijnen tocht
veel nagedacht
en k heb iets gevonden
wat dak ni had gezocht
zou t ni kunnen
dat in de nacht
na t orakel
mijn vader en mijn moeder
mij
met hun grote handen
zacht
bij hun
in t grote bed
hebben gelegd
en tegeneen
hebben gezegd
wa moeten wij nu doen
na vandaag
en da iokaste toen stil zei
ik zie hem zo graag
en laïos zei
wij
wij zien hem graag
en k wou
dat hij zonder zorgen
kon leven
maar da
kunnen wij hem
ni geven

hij moet dood
eens groot
is t te laat
dan slaat t kwaad
zijn nagels
in ons kind
staan wij der
op te kijken
hoe hij met
ne stenen bol
van schuld
op zijn schouders
traag
onder t gewicht
zal bezwijken
en iokaste antwoordde
ik kan t ni
ik kan hem ni vermoorden
en laïos zei iets over
t tuinhuis
en koorden
en piketten
voor t kamperen
en ijzeren pinnen
en toen
zijn ze beginnen
wenen
en iokaste kuste mijn kleine tenen
en laïos deed lijk nen aap

oe oe oe
tis goe
gij kloon
zei iokaste
we gaan dat doen
uit liefde
voor onze zoon
maar we gaan t samen dragen
als we t een van de dagen
wenend
achterlaten
op de rotsen
en elke avond
gaan we hier
in dit grote bed
op een leegte
botsen
een gemis
tot bloedens toe
maar dat is goe
want t was uit liefde
voor onze zoon
da we t hebben gedaan

ja

ja
en dan
veel later

kwam ik hier toe
blootvoets
en iokaste zag mij
ze kon t eerst ni geloven
lijk ne bliksemschicht
van boven
haar kind
groot
haar laïos
dood
door mij
en zij
heeft dan maar
gezwegen
zij zou t
voor mij
wel dragen
tot t einde
van haar dagen
en vanaf dan
moest ik haar
alleen maar
troosten
s nachts
wanneer ze
onverwachts
begon te wenen
als een kind
als ze

terwijl buiten de wind
en de regen
mijn voeten
onder t laken
naar haar toe
voelde bewegen

en zo werd zij
alsnog als lief
dief
van al mijn schuld
zij alleen
bloedmooi
met haar kettingske
tegen haar sleutelbeen

de zon komt op
ze heeft t ni meer gehoord
ik had naast haar bed moeten staan

iokaste
mijn lief
ik

iokaste
mijn lief
ik

tis gedaan

mensen
ik verlaat u
mag k nog vragen
voor die paar dagen
da ge hier op aarde zijt
da ge ni vergeet
t antwoord is de mens
altijd
t komt goe met u
de lucht zal opklaren
t wordt weer licht
klampt u aan t leven vast
verheft uw gezicht
ademt
ik neem
de pest
mee
vandaag
op mijn schouders
t weegt bijna niks
naast t gevecht
ni meer
te hebben gezegd
iokaste
mijn lief
ik zie u graag

kom

mijn lot
meedogenloze zot
gij zijt
vanaf nu
mijne kameraad
pakt mij
bij mijn hand
toont mij
de baan
ik volg u
blindelings
waar wij ook gaan

*hij buigt
doet zijn kleren uit
trekt bloot het gebergte in*

het wordt licht

*zijn ene hand houdt hij voor zijn ogen
met de andere tast hij voor zich uit*

*het licht wordt feller
dooft dan traag*

*op het hoopje kleren
licht een gsm op*

*oedipus ziet het niet
verdwijnt*

lichtvoetig

gebergte ging als bachelorproef aan LUCA Drama in première op 6 juni 2016 in de kelders van het Lemmensinstituut te Leuven.

Tekst en spel: Matthias Van de brul

Coaching: Freek Mariën

Dramaturgie: Peter Anthonissen,

Sarah Eisa en Jan Van Camp

Scenografie: Dirk Van de brul

Met veel dank aan: Kris Cuppens, Els Janssens,
Ellis Meeusen, Kristof Van Perre, Kyra Verreydt, Pauline
Walgraeve en LUCA Drama

Matthias Van de brul (Bonheiden, 1995) studeerde Drama aan LUCA School of Arts, waar hij een sterke voorliefde voor eigenzinnig teksttheater ontwikkelde. In het seizoen 2016-2017 liep hij binnen het kader van die opleiding stage bij Bloet/Jan Decorte en Sigrid Vinks (*Ne Swarte*) en Het nieuwstedelijk (*Groupe Diane*). In zijn eigen prille werk keren steeds dezelfde fascinaties voor de ramp, het lot en de liefde terug.

Met zijn bachelorproef *gebergte* werd hij in 2017 geselecteerd voor TAZ (Theater Aan Zee). De voorstelling werd er genomineerd voor de Sabam Jongtheaterschrijfprijs en sleepte er de Mu-zee-um Jongerenjuryprijs in de wacht.